

РЕШЕНИЕ

№ 34305

гр. София, 20.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5238** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано по жалба на К. Д. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. И. срещу Решение №
1313/07.04.2025 г., постановено по нахд № 1646/2025 г. Софийски районен съд (СРС), НО, 14
състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 9197240, издаден от СДВР. С посочения
електронен фиш на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв.
на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21,
ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на
материалния и процесуалния закон. Излага доводи, че в случая не е налице повторност, тъй като
ел. фиш серия К № 6284245, за който се твърди, че е влязъл в сила, е своевременно обжалван пред
РС Ловеч, като към датата на подаване жалбата до СРС е образувано а.н.д. 920/2023г по описа на
РС Ловеч, като в тази връзка касатор е направил доказателствени искания до СРС, включително и
искане за спиране на административно наказателното производство до влизане в сила на Решение
№42/27.02.2025г, постановено по а.н.д. №920/23г по описа на РС Ловеч, които са били
отхвърлени от СРС. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен, като бъде отменен и
издадения електронен фиш.

Касаторът- в съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът- Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява. В

представени писмени бележки оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, XX касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащо на съдебен контрол решение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

От събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства съдът е установил, че на 18.05.2024 г. в 10:21 часа в [населено място], по [улица]срещу номер 271, с посока на движение от [населено място] към [населено място], е управляван лек автомобил, марка „С.“, модел „ЦЗ“, с рег. номер СВ 1190 КХ, собственост на К. Д. С.. На посоченото място е въведено ограничение на максималната допустима скорост за движение от 50км/ч, съгласно чл. 21, ал.1 от ЗДвП за населени места. При ограничение на скоростта до 50 км/ч, на горепосоченото място автомобилът е засечен да се движи със скорост от 70 км/ч, след приспаднал толеранс от 3 км/ч, т.е. превишаването на скоростта е с 20 км/ч. Нарушението е извършено в условията на повторност. Превишаването на скоростта е установено с техническо средство MD1195, като при определяне на скоростта на движение на автомобила е приспаднал толеранс 3%. Към датата на извършване, респ. на заснемане на нарушението, автоматизираното техническо средство за видео контрол е било технически изправно и преминало съответната метрологична проверка. За така установеното нарушение е издаден обжалвания електронен фиш, с който на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.2 от ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, на К. Д. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 100 /сто/ лева.

При така установеното от фактическа страна, СРС,е достигнал до извод, че електронния фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, както и че описаното в него нарушение е безспорно доказано и извършено в условията на повторност. Районният съд е извършил преценка на представените по делото доказателства, след която е приел, че приложените веществени доказателствени средства установяват точното място на извършване на нарушението, посоката на движение на превозното средство, датата и точния час на осъществяване на деянието, както и регистрационния номер на МПС. Изложил е съображения за правилност на дадената в ЕФ правна квалификация на нарушението и следващото се за него административно наказание, отчитайки обстоятелството, че същото било извършено в условията на повторност.

Правилно СРС е заключил, че обжалваният ЕФ е по образец и със съдържание, съобразно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като в него е посочена СДВР, като териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението и която се явява негов издател. Спазено е изискването на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /Наредбата/, въвеждаща изискването за всяко използване на мобилно АТСС за контрол /каквото мобилно АТСС е използвано в процесния случай/ да се попълва протокол съгласно приложението.

Приложеният по делото Протокол за използване на АТСС рег. № 4332р-39549/20.05.2024 г. е доказателство за мястото и времето на извършване на нарушението, вида на АТСС, с което е заснето нарушението, посоката на движение, в която се осъществява контролът, въведените ограничения на скоростта, както и мястото за контрол, където е било разположено техническото

средство. Безспорно в случая към протокола е приложена и снимка на разположението на уреда, с което е изпълнено и изискването на разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредбата. С други думи не са налице нарушения, опорочаващи нормативно уредените условия и ред за използване на АТСС за контрол на правилата на движение по пътищата, до степен, която да доведе до отмяната на издадения вследствие на това ЕФ.

За съда е несъмнено, че К. Д. С. е осъществила нарушение на ЗДвП в населено място – [населено място], по [улица] срещу номер 271 с посока на движение от [населено място] към [населено място], изразяващо се в движение със скорост над разрешената, поради което законосъобразно констатираното превишаване на скоростта е посочено като нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Като санкционна норма в ЕФ е посочена разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП в редакцията преди изменението с ДВ бр.64/2025г, според която, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.

Административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател е ангажирана на основание чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП, т. е. за деяние, извършено при условията на повторност, като в ЕФ наличието на този елемент от фактическия състав на деянието е основано на влязъл в сила електронен фиш Серия К № 6284245 на 03.08.2023г.

След постановяване на решението на районен съд, в хода на съдебното производство пред настоящата инстанция обаче е настъпила законодателна промяна чрез изменението в ДВ, бр.64 от 05.08.2025г, в сила от 7.09.2025г на чл.182, ал.4 от ЗДвП, съгласно която разпоредба, при повторно нарушение по ал.1, т.5 и 6, ал.2, т.6, ал.3, т.6 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. На практика към настоящия момент за доказаното по несъмнен начин нарушение по чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП, не е предвидено удвояване на наказанието глоба, като „повторно“.

Съгласно § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, „повторно“ нарушение е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

Според настоящия касационен съдебен състав обаче, от първоинстанционния съд не са взети предвид представените с административната преписка доказателства, релевантни за квалифициране на процесното деяние като „повторно“ по смисъла на горната разпоредба, а именно извадка от системата за сигурно електронно връчване към Министерство на електронното управление. Видно от същата електронен фиш Серия К № 6284245 е обжалван. Това обстоятелство се подкрепя и от представената от АНО Справка за нарушения на водача, където за процесния фиш фигурира отбелязване, че се обжалва, т.е. не е влязъл в сила. Горното е потвърдено и заявено и от жалбоподателката, която с депозирането на сезиращата СРС жалба срещу ел.фиш серия К №9197240/2024г е оспорила твърдението, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К №6284245, издаден от ОДМВР Л.. Посочено е, че ел.фиш не е влязъл в сила, тъй като в РС Ловеч е висящо анд №920/2023г по описа на РС Ловеч, като предмет на обжалване е именно електронния фиш К №6284245. С Разпореждане за насрочване на делото в о.с.з. районният съд е изискал от РС Ловеч да представи информация относно предмет на оспорване и страни по адм.д. №920/2023г. От СРС Л. е изпратено препис от Решение №42/27.02.2025г на РС Ловеч, постановено по делото с горния

номер, като изрично е записано, че същото не е влязло в сила. Въпреки формулирано в молба от 17.03.25г искане делото да бъде спряно до решаване на а.н.д. №920/23г по описа на РС Ловеч с влязъл в сила акт, поради преюдициалност на решението, обуславящо изхода от спора пред СРС, въззивният съд не се е произнесъл по искането, което пречатства изясняването в пълнота на релевантната фактическа обстановка. В тази връзка, въззивният съд не е проявил необходимата критичност, като е възприел едностранно изявлението на АНО, инкорпорирано в издадения ЕФ, че се касае за нарушение, което е извършено повторно. Пред ангажираните пред касационната инстанция доказателства е видно, че с Решение №884/30.05.2025г., постановено по канд №185/2025г по описа на АС Ловеч е отменено Решение №42/27.02.2025г, постановено по а.н.д. №920/2023г по описа на РС [населено място] и е потвърден Електронен фиш Серия К, №6284245, издаден от ОДМВР [населено място]. Следователно ел. фиш Серия К, №6284245 е влязъл в сила на датата на постановяване на съдебното решение от Административен съд –гр. Л., която е след датата на извършване на нарушението по ел. фиш серия К №9197240 на СДВР, с който на касатор е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл.189, ал.4 вр.чл.182, ал.4, вр.ал.1, т.2 от ЗДвП за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/6284245.

С оглед изложеното и на основание чл. 220 от АПК, с който е въведена забрана касационната инстанция да прави фактически установявания, делото следва да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав, като спорът бъде разгледан по същество относно законосъобразността на електронния фиш и съставомерността на установеното нарушение.

Предвид настъпилата законодателна промяна и спазвайки принципа по чл.3, ал.2 от ЗАНН за прилагане на по-благоприятната за нарушителя разпоредба, районният съд разполага с правомощието да измени издадения електронен фиш на основание чл. 63, ал. 7, т. 1, вр. с ал. 2, т. 4 от ЗАНН, респективно при еднородност на обстоятелствата по нарушението да извърши преквалификация на нарушението като се изключи от обвинението квалифициращия му признак „повторност“ и да приложи закона за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно чл.182,ал.1, т.2 от ЗДвП, относима в настоящия случай, с оглед установения размер на превишението на скоростта, в който смисъл е и постановеното в т.1 на Тълкувателно решение №8 от 16.09.2021г. на ВАС по т.д. №1/2020г.

Според задължителните указания, съдържащи се в т. 2 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия, в касационното производство по реда на глава дванадесета от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. Според мотивите на посоченото тълкувателно решение, подведеният под административнонаказателна отговорност субект трябва да разполага в касационното производство с възможност за защита не само срещу съставомерните факти, установени от административно-наказващия орган, но и срещу тяхната правна квалификация, независимо дали тя е дадена от административно-наказващия орган или за първи път от районния съд.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в производството на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, ХХ-

ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1313/07.04.2025 г., постановено по нахд № 1646/2025 г. Софийски районен съд, НО, 14 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.